

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 944/2015
04.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Т., због кривичног дела међународна трговина дрогом из члана 75. став 1, 2, 3, 4. и 5. Закона број 1975/685, чл. 81. цпв, чл. 110. Казненог законика, чл. 71 – 74. став 1. тачка 2. и став 2. Закона број 1975/685 Републике Италије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Т., адв. Н.З., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Врању 1Кв 166/15 од 04.09.2015. године и Апелационог суда у Нишу 13Кж2 695/15 од 02.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Т., адв. Н.З., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Врању 1Кв 166/15 од 04.09.2015. године и Апелационог суда у Нишу 13Кж2 695/15 од 02.10.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању 1Кв 166/15 од 04.09.2015. године, утврђено је да су испуњене законске претпоставке за изручење окривљеног С.Т., рођеног године у месту Т., од оца Ш., са пребивалиштем у И. – Т., Републици Италији ради издржавања затворске казне у трајању од 22. године по пресуди Апелационог суда у Милану број 1846/88 Рг. Број 140/88 сент. због кривичног дела међународна трговина дрогом из члана 75. став 1, 2, 3, 4. и 5. Закона, број 1975/685 члан 81. цпв, члан 110. Казненог законика, члан 71. до 74. Ст I. тачка 2. и Ст 2 Закона број 1975/685 Републике Италије.

Решењем Апелационог суда у Нишу 3Кж2 695/15 од 02.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца лица чије се изручење захтева С.Т. и потврђено решење Вишег суда у Врању 1Кв 166/15 од 04.09.2015. године.

Против наведеног решења бранилац окривљеног С.Т., адв. Н.З., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку односно због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 224. став 1. ЗКП

као и због погрешне примене закона на утврђено чињенично стање из члана 485. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијана решења преиначи утолико што ће одбацити захтев судије за претходни поступак Вишег суда у Врању за утврђивање законске претпоставке за изручење окривљеног С.Т. и истом одмах укине притвор и пусти га на слободу.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепену и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног С.Т., као основ подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП односно повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 224. став 1. и члана 485. став 2. ЗКП, с тим што из образложења захтева произилази да се захтевом указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са образложењем да су за боравак окривљеног у екстрадиционом притвору истекли сви законски рокови прописани Законом о међународној правној помоћи у кривичним стварима, а да је држава молила тек након истека рокова доставила потребну документацију за одлучивање о екстрадиционом притвору, па се по становишту браниоца окривљени С.Т. незаконито налазио у притвору, јер се на основу одредбе члана 22. став 1. тачка 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, притвор није могао одредити, већ само по одредбама члана 26. став 1. истог закона.

Из наведеног произилази да се захтевом за заштиту законитости уствари указује на незаконито поступање надлежних органа, пре свега суда у поступку одлучивања о екстрадиционом притвору, чиме бранилац окривљеног С.Т., доводећи у питање примену наведених процесних одредаба из члана 22. став 1. тачка 1. и члана 26. став 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, као и члана 224. ЗКП, који је такође процесне природе, побија

правилност правноснажне одлуке којом се утврђује да су испуњене законске претпоставке за изручење окривљеног С.Т.

Суд је побијане одлуке о испуњености законских претпоставки за изручење окривљеног С.Т., донео применом одредаба члана 7. и члана 16. Закона о међународној правној помоћи у кривичим стварима, при чему се у захтеву за заштиту законитости браниоца не указује ни на један разлог који је у вези са одлуком суда о екстрадицији и евентуално повредама закона у том поступку, већ се само формално решења побијају због повреде закона (члан 439. тачка 2. ЗКП), због које је подношење захтева дозвољено, а у суштини ову повреду кривичног закона образлаже повредама процесних одредаба и процесног закона и то одредаба члана 22. став 1. тачка 1. и члана 26. став 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима као и члана 224. ЗКП, што не представља ни један дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Т., адв. Н.З. одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.